

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΚΤΑΣ

ΤΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΜΕΛΕΝ, Ιατρού τῶν
πειρατῶν τῶν Ἀντιλλῶν ἀπὸ τὸ 1666 ἕως τὸ 1672.

Ο ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΜΟΡΓΚΑΝ

βολισμῶν.

Ἄμεσος ἓνας ἀπὸ τοὺς πειρατὰς ἔπρεπε κίττο νεκρὸς καὶ διὰ ἄλλοι βαρεῖα τραυματισμένοι. Μία σφαίρα μάλιστα χτύπησε ἀκριβῶς ἐπάνω στὴ στανάβη τοῦ Μοργκάν, τὸ ὁποῖο κήρε ἄμεσος φρονιά καὶ λίγο ἔλειψε νὰ σκοτώσῃ τὸν τρομερὸ κουρσάρο.

Ἡ ἔκδοξη αὐτὴ ἐκ μέρους τῶν καλογορητῶν ἔκανε τοὺς πειρατὰς νὰ βγάζουν ἀφροῦς ἀπ' τὴ λίσσα τους.

Ῥωμῆσαν ἀσυγκράτητοι ἐναντίον τοῦ μοναστηρίου, προσπαθώντας μὲ κάθε τρόπο νὰ παραβιάσουν τὴς πόρτες τους.

Μὰ ἡ πόρτες αὐτὲς ἦσαν ντυμένες μὲ σίδηρο καὶ ἡ προσπάθειες τους πῆγαναν χαμένες. Συγχρόνως δὲ ἡ καλόγορης, ἡ ὁποία, φαινόταν, ἦσαν καλὰ ἐφοδιασμένες ἀπὸ πολεμοφόδια, δὲν ἔπαιναν νὰ πυροβολοῦν ἀπὸ τὰ σιδερόφρακτα παράθυρα τοῦ μοναστηρίου, ἔχοντας πάντα ἀσφαλῆ στόχο.

Ἔτσι, σὲ μιὰ ὥρα, εἶχαν σκοτωθεῖ ἔξῃ πειρατὰς καὶ εἶχαν τραυματισθεῖ ἕντεκα.

Ὁ Μοργκάν ἄρχισε πάλι ν' ἀνησυχῇ. Ἄν ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα αὐτὴ ἡ κατάσταση, σίγουρα ὁ ἄνδρας του θὰ πῆθαναν πανωλεθρία ἀπὸ τὴς μονιχῆς.

Γι' αὐτὸ, τοὺς διέταξε ν' ἀποσπασθῶν πίσω ἀπὸ ἓνα ἕννομα, πού βρισκόταν ἀπέναντι, στὸ μοναστήρι καὶ ἐκεῖ ἄρχισε νὰ σκέπτεται τί ἐπρεπε νὰ κάνει.

Θὰ μποροῦσε βέβαια νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ μοναστήρι καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ δρόμο του, μὰ ἡ σκέψις αὐτὴ δὲν ἐπέφερε οὔτε στιγμή ἀπ' τὸ μυῖλό του. Ἦταν πεπεισμένος καὶ ἅμα συναντῶντας μπροστά του ἔστω καὶ τὸ παραμυθώτερο ἐπιτόδιο, τὸ πείσμα του μεγάλωνε ἀκόμα περισσότερο.

Γι' αὐτὸ διέταξε τοὺς ἄνδρες του νὰ κόψουν μερικὰ δέντρα καὶ νὰ ἐτοιμάσουν πέντ'—ἔξῃ ἕδλιμες σκάλες, γερὰς καὶ στερεές.

Πρόγραμμα, ἔπειτα ἀπὸ διὰ ὄρες, ἡ σκάλες αὐτὲς ἦσαν ἔτοιμες.

Τότε ὁ Μοργκάν, ἀράζοντας μιὰ ἀπ' αὐτὲς στὰ χέρια του, φώναξε :

— Ἐμπρός, παιδιά, ἀκολουθᾶτε με !..

Ἄμεσος ὁ ἀπαρχηγὸς του ἀρπάζαν τὴς ἄλλες σκάλες καὶ ἀκολουθοῦσαν ἀπ' ὅλους τοὺς πειρατὰς, ὁμοθυμῶν ἐναντίον τοῦ μοναστηρίου.

Ἡ καλόγορης, ἡ ὁποία εἶχαν πάρει θάρρος ἀπὸ τὴν πρώτη τους ἐπιτυχία, τοὺς ἐποδέχτησαν μὲ νέες ὁμοθρονιές πυροβολισμῶν. Μὰ, μολοντὶ ἔπαιναν χτυπιμένοι ἀπὸ τὴς σφαίρες τους πέντ'—ἔξῃ πειρατὰ, οἱ ἄλλοι ἐξακολούθησαν, χωρίς νὰ δειλιάσουν, τὸ δρόμο τους.

Σὺν ἔφτασαν στὸν τοῖχο τοῦ μοναστηρίου, στήλωσαν σ' αὐτὸν τὴς σκάλες τους καὶ ἄρχισαν ν' ἀνεβαίνουν.

Ἡ καλόγορης ἀπὸ πάνω προσπαθοῦσαν νὰ τοὺς γερμεῖουν μαζί μὲ τὴς σκάλες, μὰ δὲν τὰ κατάρρεαν, γιατί τὴς κρατοῦσαν ἀπὸ κάτω στερεὰ πολλοὶ πειρατὰ μὲ τὰ χέρια τους.

Πρῶτος—πρῶτος ἀνέβηκε ὁ Μοργκάν. Σὺν ἔφτασε ἐπάνω, εἶδε στὴν ταράτσα μιὰ καλόγορη, ἡ ὁποία τὸν σκόπευε μὲ τὸ πιστόλι τῆς. Μὰ, πρὶν ἐκεῖνη προστάσει νὰ πυροβολήσῃ, ὁ κουρσάρος, ταχὺ σὺν ἀσταρτή, ἔκανε ἓνα πῆδημα, βρέθηκε ἐπάνω στὴν ταράτσα καὶ, ἀράζοντας τὴν καλόγορη ἀπ' τὴ μέση, τὴν σκόπευε ψηλά, ἐπιδεικνύοντάς τὴν σὺν τρώματι στοὺς ἄλλους πειρατὰς, πού βρισκόντουσαν κάτω.

Ἐπειτα τῆς ἔδωσε μιὰ μὲ δόγμα καὶ τὴν πέταξε στὸ κενό, κοιμαπιάνοντάς τὴν ἐπάνω στὴς πέτρες.

Β'.

ΠΩΣ διηγήθηκαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, οἱ πειρατὰ, προχωρώντας πρὸς τὸ ἔσωτερικὸ τοῦ Παναμά, συνάντησαν μπροστά τους ἓνα μοναστήρι γυναικῶν, τὸ ὁποῖο ἀποφάσισαν νὰ διαρπάξουν.

Τὸ πρῶτο ἔμπος δὲν ἦταν τόσο εὐκόλο, ὅσο τὸ νόμιζαν οἱ πειρατὰ τοῦ Μοργκάν, γιατί μάλιστα προχώρησαν πρὸς τὸ μοναστήρι καὶ ἔφτασαν σὲ μιὰ μερικὴ ἀπόσταση ἀπ' αὐτὸ, ἡ καλόγορης τοὺς ἐποδέχτησαν μὲ μιὰ ὁμοθρονιὰ πυρο-

ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ, οἱ ἄλλοι πειρατὰ, πού βρισκόντουσαν ἐπάνω στὴς σκάλες, μιμήθηκαν τὸ παράδειγμα του.

Ἐπάνω στὴν ταράτσα βρισκόντουσαν καμμιά δεκαριά καλόγορες, ἡ ὁποία, βλέποντας δι' ἦσαν πάλι χαμένες, ἔκαναν κᾶτι, πού ὄρισμένος εἶνε ἄξιο μεγάλου θαυμασμοῦ. Προτίμησαν δηλαδὴ, ἀντὶ νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν πειρατῶν, νὰ σκοτωθοῦν μόνες τους.

Καὶ σὲ μιὰ στιγμή, χωρίς κινήσεις νὰ τὸν περιμένῃ, τραβήχτηκαν στὴν ἄκρη τῆς ταράτσας καὶ πηδῆσαν στὸ κενό...

Ὁ Μοργκάν καὶ οἱ σύντροφοί του στάθηκαν κατάπληκτοι γιὰ μιὰ στιγμή...

Ἐπειτα ὁμως, χωρίς νὰ δώσουν περισσότερο προσοχὴ στὸ δραματικὸ αὐτὸ ἐπιπέδιο, διενθύνθηκαν πρὸς τὴ σκάλα τῆς ταράτσας, γιὰ νὰ κατέβουν στὸ ἔσωτερικὸ τοῦ μοναστηρίου.

Μὰ καυογορες ἐκλήξεις τοὺς περιμέναν τώρα...

Εἶδαν ἔξωφρα νὰ ἴφρονται μπροστά τους ἓνα πικρὸ σύννεφο κίτρου, πού τοὺς ἔπνιγε καὶ συγχρόνως φλόγες ἔσπερῆσαν ἀπὸ διάφορα μέρη.

Ἡ καλόγορης πού βρισκόντουσαν κάτω, εἶχαν βάλει φρονιά στὸ μοναστήρι.

Ἡρωϊκῆς καὶ αὐτῆς, σὺν τὴς ἄλλες ἀδελφῆς τους, πού εἶχαν γερμεῖσαι ἀπ' τὴν ταράτσα, προτίμησαν τὸ φρικώτερο θάνατο, παρὰ νὰ παραδοθοῦν στοὺς πειρατὰς. Ἐξερσαν πολὺ καλὰ πὸς τὴς περιμένε ἡ ἀιτία καὶ ὁ θάνατος ἂν ἔπεφταν στὰ χέρια τῶν πειρατῶν. Ἔτσι τοὺς λῆχιστον θὰ πῆθαναν ἀγνῆς παρθένας.

Οἱ πειρατὰ, βλέποντας τὴς φλόγες νὰ μεγαλώνουν ὁλοένα, ἔπαιναν νὰ κατέβουν ἀπ' τὴν ταράτσα.

Ἀπὸ μακριὰ τώρα παρακολούθησαν τὸ θέαμα τοῦ μοναστηρίου πού καγόταν...

Μέσα σ' αὐτὸ θὰ βρισκόντουσαν εἰκοσι τοὺς λῆχιστον καλόγορες, ἡ ὁποία ἐκεῖνη τὴ στιγμή καυογοντοῦσαν ζωντανές.

Ἐν τούτοις, οὔτε ἡ παρμυζοῦ κρηγιὴ ἀτελείαις δὲν ἀναγνώσαν. Οὔτ' ἓνας θρηῖνος, οὔτε ἓνας στεναγμὸς....

Ἐξωφρα, καθὼς ἡ φλόγες τῶν πῆγαν πάλι ὁλόκληρο τὸ μοναστήρι, μιὰ πένθημη ψαλμοδία, γλυκεῖα καὶ μελωδικὴ ἀκούστηκε ἀπὸ μέσα. Ἡ καλόγορης ἔφαιναν μόνες τους τὴ νεκροσμένη ἀκολουθία γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

Τὸ πρῶτο ἦταν ἀπερίγραπτα συγκινητικὸ. Ὁ ἴδιος ὁ Μοργκάν, ὁ τρομερὸς καὶ φοβερὸς Μοργκάν, ἔβγαλε τὸ κατέλιτο του καὶ ἄμεσος τὸ παράδειγμα του μιμήθηκαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πειρατὰ.

Ἐπειτα ἀπὸ διὰ ὄρες δὲν ἔμειναν ἀπὸ τὸ μοναστήρι, παρὰ μόνον οἱ τοῖχοι καὶ τὰ ἐρείπια πού ἀρχίζαν...

Τότε οἱ πειρατὰ προχώρησαν μέσα σ' αὐτὰ καὶ σὲ μιὰ μεγάλῃ αἰθούσα εἶδαν μὲ φρίκη εἰκοσι ἀπανθρακωμένα πτώματα στὴ σειρά, εἰκοσι σκελετοῦς, γονατιστοῦς τὸν ἓνα πλάι στὸν ἄλλο...

Ἦσαν ἡ δυστυχισμένες καλόγορες, ἡ ὁποία εἶχαν καεὶ προσκυμένους.

Ἡ συγκίνησις ὄλων μας μπροστά τὸ θέαμα αὐτὸ ἦταν ἀπερίγραπτη...

Γιὰ πρώτη καὶ γιὰ τελευταία φορὰ ἔβλεπα τὸν Μοργκάν λιημέντο. Εἶχε μετανοήσει, γιατί θέλησε νὰ κυρθεῖ τὸ μοναστήρι καὶ ἔγινε ἔτσι ἡ ἀφορμὴ τοῦ τραγικοῦ θανάτου τῶν ἠρωϊκῶν αὐτῶν γυναικῶν.

Ἡ λήθη του μάλιστα μεγαλῶσε ἀκόμα περισσότερο, γιατί εἶχε τὴν ἰδέα πὸς ὁ θάνατος τῶν μοναχῶν, ἡ ὁποία εἶχαν ἀπερῶσει τὴ ζωὴ τους στὸ Θεό, θὰ τοὺς ἔβγαλε σὲ κακό...

Μὲ φωνὴν κομμένη διέταξε μερικὸς πειρατὰς νὰ σκάψουν ἓνα βαθὺ λάκκο καὶ νὰ φτάξουν μερικὰ πρόχειρα φέρετρα.

Ὅταν ἡ ἐργασία αὐτὴ τελείωσε, τοὺς διέταξε νὰ βάλουν τ' ἀπανθρακωμένα πτώματα τῶν καλογορητῶν μέσα στὰ φέρετρα καὶ νὰ τὰ θάψουν.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐνταφιασμοῦ, ὅλοι οἱ πειρατὰ εἶχαν παρατρεχθεῖ ἀκάλυπτοι μπροστά στὸν τάφο, τὸν ὁποῖο κατόπιν σκέπασαν μὲ χῶμα καὶ ἔστησαν ἀπὸ πάνω ἓνα μεγάλο ἕξιλον σταυρὸ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

Γάλλος πειρατῆς
(Γκροσούρα ἀπ' τὸ βιβλίο τοῦ Αἰμελέν)